

Cauza C-155/09

Comisia Europeană

împotriva

Republicii Elene

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolele 12 CE, 18 CE, 39 CE și 43 CE – Articolele 4, 28 și 31 din Acordul privind Spațiul Economic European – Legislație fiscală – Condiții de scutire de impozitul pe transferuri la prima cumpărare a unui bun imobil – Scutire rezervată numai rezidenților pe teritoriul național, precum și resortisanților de origine greacă care nu sunt rezidenți pe acest teritoriu la data cumpărării”

Sumarul hotărârii

1. *Cetățenia Uniunii Europene – Dreptul la libera circulație și la libera aședere pe teritoriul statelor membre – Impozit pe transferurile de bunuri imobile*

(art. 18 CE, 39 CE și 43 CE; Acordul privind SEE, art. 28 și 31)

2. *Cetățenia Uniunii Europene – Egalitate de tratament – Discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate – Interzicere – Impozit național pe transferurile de bunuri imobile*

(art. 12 CE, 18 CE, 39 CE și 43 CE; Acordul privind SEE, art. 4, 28 și 31)

1. Nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18 CE, 39 CE și 43 CE, precum și al articolelor 28 și 31 din Acordul privind Spațiul Economic European un stat membru care scutește de impozitul pe transferurile de bunuri imobile numai persoanele cu reședință permanentă pe teritoriul național, în timp ce nerezidenții care au intenția de a se stabili pe acest teritoriu în viitor nu sunt scutiți de acest impozit.

Astfel, normele privind egalitatea de tratament interzic nu numai discriminările evidente, întemeiate pe naționalitate sau cetățenie, ci și orice forme disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc, în fapt, la același rezultat. Or, această situație se regăsește în cazul măsurii care prevede o distincție bazată pe criteriul domiciliului sau al reședinței, în sensul că acest criteriu riscă să acționeze în principal în defavoarea resortisanților altor state membre în măsura în care persoanele care nu au domiciliul pe teritoriul național, precum nerezidenții, sunt cel mai adesea străini. O astfel de condiție a reședinței permanente nu este de natură să justifice obiectivele invocate de statul membru în cauză constând în facilitarea achiziționării unei prime locuințe, în prevenirea oricărei speculații imobiliare și în susținerea familiilor ale căror venituri sunt de nivel scăzut sau mediu și nu este necesară pentru a restrânge fraudă fiscală și pentru a evita abuzurile constând în eludarea obiectivului scutirii.

(a se vedea punctele 45, 46, 59 și 63 și dispozitiv 1)

2. Nu îşi îndeplineşte obligaţiile care îi revin în temeiul articolelor 12 CE, 39 CE şi 43 CE, precum şi al articolelor 4, 28 şi 31 din Acordul privind SEE un stat membru care, la achiziţionarea unei prime locuinţe pe teritoriul acestui stat, scuteşte, în anumite condiţii, de impozitul pe transferurile de bunuri imobile numai resortisanţii săi naţionali sau persoanele de această origine naţională.

Acest tratament diferit între resortisanţii naţionali şi cei ai celorlalte state membre care au intenţia să se stabilească în statul membru în cauză, întemeiat în mod explicit şi exclusiv pe cetăţenie, constituie o discriminare directă interzisă de dispoziţiile menţionate. Obiective care urmăresc, pe de o parte, facilitarea achiziţionării unei locuinţe de emigranţii resortisanţi ai statului membru menţionat şi de persoanele de aceeaşi origine naţională, precum şi încurajarea întoarcerii lor, dat fiind că acest stat membru ar fi suferit o importantă scădere a populaţiei din cauza unei emigraţii masive spre străinătate, şi, pe de altă parte, menţinerea legăturilor dintre emigraţii respectivi şi statul lor de origine nu sunt de natură să stabilească existenţa unor împrejurări obiective, independente de cetăţenia persoanelor vizate, care pot justifica o discriminare precum cea care rezultă din scutirea menţionată, în măsura în care se întemeiază pe însăşi cetăţenia persoanelor vizate.

(a se vedea punctele 69-71 şi 75 şi dispozitiv 1)

HOTĂRÂREA CURŢII (Camera întâi)

20 ianuarie 2011(*)

„Neîndeplinirea obligaţiilor de către un stat membru – Articolele 12 CE, 18 CE, 39 CE şi 43 CE – Articolele 4, 28 şi 31 din Acordul privind Spaţiul Economic European – Legislaţie fiscală – Condiţii de scutire de impozitul pe transferuri la prima cumpărare a unui bun imobil – Scutire rezervată numai rezidenţilor pe teritoriul naţional, precum şi resortisanţilor de origine greacă care nu sunt rezidenţi pe acest teritoriu la data cumpărării”

În cauza C-155/09,

având ca obiect o acţiune în constatarea neîndeplinirii obligaţiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 4 mai 2009,

Comisia Europeană, reprezentată de domnii R. Lyal şi D. Triantafyllou, în calitate de agenţi, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Republicii Elene, reprezentată de domnul P. Mylonopoulos şi de doamna V. Karra, în calitate de agenţi, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârât?,

CURTEA (Camera întâi),

compus? din domnul A. Tizzano, pre?edinte de camer?, domnii J.-J. Kasel, E. Levits, M. Safjan ?i doamna M. Berger (raportor), judec?tori,

avocat general: domnul J. Mazák,

grefier: doamna R. ?ere?, administrator,

având în vedere procedura scris? ?i în urma ?edin?ei din 20 mai 2010,

având în vedere decizia de judecare a cauzei f?r? concluzii, luat? dup? ascultarea avocatului general,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Prin cererea introductiv?, Comisia Comunit??ilor Europene solicit? Cur?ii s? constate c?:

- prin scutirea de impozitul pe transferul de bunuri imobile (denumit în continuare „impozit”) numai a persoanelor cu re?edin?a permanent? în Grecia, dar nu ?i a nereziden?ilor care au inten?ia de a se stabili în ?ar? în viitor ?i
- prin scutirea, în anumite condi?ii, de acela?i impozit numai a resortisan?ilor greci la achizi?ionarea unei prime locuin?e în Grecia, stabilind astfel o discriminare explicit? în detrimentul reziden?ilor în str?in?tate care nu sunt resortisan?i greci,

Republica Elen? nu ?i?a îndeplinit obliga?iile care îi revin în temeiul articolelor 18 CE, 39 CE ?i 43 CE, interpretate în lumina articolului 12 CE, precum ?i în temeiul articolelor 4, 28 ?i 31 din Acordul privind Spa?iul Economic European din 2 mai 1992 (JO 1994, L 1, p. 3, Edi?ie special?, 11/vol. 53, p. 1, denumit în continuare „Acordul privind SEE”), în m?sura în care acest stat membru împiedic? exercitarea libert??ilor fundamentale care decurg din aceste dispozi?ii.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

2 Articolul 12 primul paragraf CE prevede:

„În domeniul de aplicare a prezentului tratat ?i f?r? a aduce atingere dispozi?iilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitat? pe motiv de cet??enie sau na?ionalitate.”

3 Articolul 18 alineatul (1) CE prevede:

„Orice cet??ean al Uniunii are dreptul de liber? circula?ie ?i ?edere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limit?rilor ?i condi?iilor prev?zute de prezentul tratat ?i de dispozi?iile adoptate în vederea aplic?rii sale.”

4 Articolul 39 alineatele (1)-(3) CE are urm?torul cuprins:

„(1) Libera circula?ie a lucr?torilor este garantat? în cadrul Comunit??ii.

(2) Libera circula?ie implic? eliminarea oric?rei discrimin?ri pe motiv de cet??enie între lucr?torii statelor membre, în ceea ce prive?te încadrarea în munc?, remunerarea ?i celelalte condi?ii de munc?.

(3) Sub rezerva restric?iilor justificate de motive de ordine public?, siguran?? public? ?i s?n?tate public?, libera circula?ie a lucr?torilor implic? dreptul:

(a) de a accepta ofertele reale de încadrare în munc?;

(b) de a circula liber în acest scop pe teritoriul statelor membre;

(c) de ?edere într?un stat membru pentru a desf??ura o activitate salarizat? în conformitate cu actele cu putere de lege ?i actele administrative care reglementeaz? încadrarea în munc? a lucr?torilor statului respectiv;

(d) de a r?mâne pe teritoriul unui stat membru dup? ce a fost încadrat în munc? în acest stat, în condi?iile care vor face obiectul unor regulamente de aplicare adoptate de Comisie.”

5 Potrivit articolului 43 CE:

„În conformitate cu dispozi?iile care urmeaz?, sunt interzise restric?iile privind libertatea de stabilire a resortisan?ilor unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Aceast? interdic?ie vizeaz? ?i restric?iile privind înfiin?area de agen?ii, sucursale sau filiale de c?tre resortisan?ii unui stat membru stabili?i pe teritoriul altui stat membru.

Libertatea de stabilire presupune accesul la activit??i independente ?i exercitarea acestora, precum ?i constituirea ?i administrarea întreprinderilor ?i, în special, a societ??ilor în în?elesul articolului 48 al doilea paragraf, în condi?iile definite pentru resortisan?ii proprii de legisla?ia ??rii de stabilire, sub rezerva dispozi?iilor capitolului privind capitalurile.”

6 Dispozi?iile men?ionate la punctele 2-5 din prezenta hot?râre, cu excep?ia articolului 18 CE, sunt identice cu cele enun?ate la articolele 4, 28 ?i 31 din Acordul privind SEE.

Reglementarea na?ional?

7 Articolul 1 alineatul 1 din Legea 1078/1980 prevede:

„Contractele de cump?rare a unui bun imobil, în totalitate ?i în deplin? proprietate, de o persoan? c?s?torit? sunt scutite de impozitul pe transferul de bunuri imobile atunci când cump?r?torul sau so?ul sau copiii s?i minori nu au un drept de proprietate deplin? ori de uzufruct ori de abita?ie asupra unei alte case sau asupra unui alt apartament care r?spunde necesit??ilor familiei sale în privin?a locuin?ei ori un drept de proprietate deplin? asupra unui teren constructibil sau asupra unei cote?p?r?i de teren corespunzând supra?ei unei cl?diri care r?spunde necesit??ilor lor în privin?a locuin?ei ?i care se afl? într?o localitate sau într?o comun? cu o popula?ie mai mare de trei mii (3 000) de locuitori.”

8 Articolul 1 alineatul 3 din aceea?i lege este redactat dup? cum urmeaz?:

„Dispozi?iile prezentului articol nu se aplic? contractelor de transfer cu titlu oneros al bunurilor imobile în cazul în care cump?r?torul nu are re?edin?a permanent? în Grecia.

În mod excep?ional, se acord? o scutire la cump?rarea unei case, a unui apartament sau a unui

teren de greci sau de persoane de origine greacă ce au lucrat în străinătate cel puțin șase (6) ani și care sunt înscrise în registrul municipal național al țării, chiar dacă nu au reședință permanentă în Grecia în momentul cumpărării.”

9 Articolul 1 alineatul 7 din legea menționată prevede că scutirea se acordă cu condiția ca imobilul să rămână proprietatea cumpărătorului timp de cel puțin cinci ani.

10 În temeiul abilitării conferite prin articolul 1 alineatul 12 din Legea 1078/1980, o decizie ministerială din 7 aprilie 2005 a stabilit la un an perioada continuă minimă de rezidență în Grecia necesară pentru orice persoană interesată.

Procedura precontencioasă

11 La 6 decembrie 2007, Comisia a adresat Republicii Elene o scrisoare de punere în întârziere în care susținea că, prin faptul că scutește de acest impozit, pe de o parte, numai persoanele cu reședință permanentă în Grecia, dar nu și nerezidenții care au intenția de a se stabili în viitor în acest stat membru și, pe de altă parte, în anumite condiții, numai resortisanții greci la cumpărarea unei prime locuințe în Grecia, stabilind astfel o discriminare explicită în detrimentul rezidenților în străinătate care nu sunt resortisanți greci, statul membru menționat a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 12 CE, 18 CE, 39 CE și 43 CE, precum și al articolelor 4, 28 și 31 din Acordul privind SEE.

12 La 13 februarie 2008, Republica Elenă a răspuns la scrisoarea menționată respingând integral motivele invocate de Comisie.

13 Întrucât a considerat neconvingător acest răspuns, Comisia a adresat la 23 septembrie 2008 un aviz motivat Republicii Elene, invitându-o să se conformeze obligațiilor în termen de două luni de la primirea acestui aviz. Statul membru menționat a răspuns la aviz la 21 noiembrie 2008, reiterând termenii răspunsului său la scrisoarea de punere în întârziere.

14 Întrucât a considerat neconvingătoare explicațiile furnizate de Republica Elenă, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe restricția privind anumite libertăți fundamentale

Argumentele părților

15 Fcând trimitere în special la Hotărârea din 13 iulie 1993, Commerzbank (C-330/91, Rec., p. I-4017), Comisia susține, în primul rând, că, deși criteriul reședinței permanente prevăzut la articolul 1 alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 nu implică în mod obligatoriu un tratament discriminatoriu față de resortisanții Uniunii, întrucât se aplică independent de cetățenia persoanei interesate, nu este mai puțin adevărat că persoanele cu reședință permanentă în Grecia sunt, în mare majoritate, resortisanți greci, ceea ce poate permite stabilirea caracterului discriminatoriu al dispoziției în cauză.

16 În această privință, Comisia susține că dispoziția menționată exclude de la beneficiul scutirii fiscale nerezidenții care cumpără o primă locuință în Grecia în vederea stabilirii lor viitoare în acest stat. Această diferență de tratament ar determina astfel un tratament discriminatoriu între rezidenții actuali și cei viitori.

17 În al doilea rând, fcând trimitere în special la Hotărârea din 15 septembrie 2005, Comisia/Danemarca (C-464/02, Rec., p. I-7929), precum și la Hotărârea din 13 noiembrie 2003,

Schilling și Fleck/Schilling (C-209/01, Rec., p. I-13389), Comisia amintește că formularea generală de la articolul 18 CE, prin care se stabilește dreptul oricărui cetățean al Uniunii la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, este concretizată la articolele 39 CE și 43 CE. Potrivit acesteia, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, dispozițiile Tratatului CE referitoare la libera circulație a persoanelor urmăresc facilitarea exercitării de activități profesionale de orice natură de către resortisanții Uniunii și se opun măsurilor care ar putea defavoriza persoanele ce doresc să exercite o activitate economică pe teritoriul unui alt stat membru. Dispozițiile care împiedică sau descurajează resortisantul unui stat membru să părăsească statul său de origine pentru a-și exercita dreptul la liberă circulație ar reprezenta obstacole în calea acestei libertăți, chiar dacă se aplică indiferent de cetățenia acestor lucrători. Întemeindu-se pe această jurisprudență, Comisia susține că este evident că legislația greacă în cauză este contrară articolelor 18 CE, 39 CE și 43 CE, întrucât face mai puțin atractivă situația persoanelor care nu au încă reședință permanentă în acest stat membru și care doresc să se stabilească aici în mod permanent decât situația persoanelor cu reședință permanentă care li se acordă avantajul fiscal.

18 În această privință, Comisia precizează că există o încălcare a articolelor 39 CE și 43 CE în cazul în care este vorba despre persoane active. În schimb, articolul 18 CE s-ar aplica direct persoanelor care nu au activitate economică și nici legături cu Grecia, ceea ce, în speță, ar privi în special pensionarii.

19 Potrivit aceluiași raționament, Comisia consideră că articolul 1 alineatul 1 și alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 este contrar articolelor 28 și 31 din Acordul privind SEE.

20 În ceea ce privește justificarea restricției instituite prin dispozițiile menționate, Comisia susține că nu poate fi justificată de niciunul dintre obiectivele de interes general invocate de Republica Elenă și că, în orice caz, contravine principiului proporționalității.

21 În privința obiectivului constând în facilitarea achiziționării unei locuințe de către rezidenți și în prevenirea oricărei speculații imobiliare în acest context, Comisia susține, în primul rând, că acest obiectiv ar putea fi urmărit de asemenea pentru persoanele care cumpără o primă locuință pentru a se stabili ulterior în Grecia. În al doilea rând, Comisia susține că Legea 1078/1980 nu prevede obligația dobânditorului de a utiliza bunul cumpărat ca locuință permanentă și nici nu îi interzice să îl închirieze sau să îl revândă. Or, în lipsa unei astfel de obligații, acest obiectiv nu poate fi atins și, prin urmare, nu ar putea fi invocat în mod util de Republica Elenă.

22 Pe de altă parte, Comisia susține că există mecanisme de control mai puțin constrângătoare pentru atingerea obiectivelor menționate, cum ar fi, de exemplu, înregistrarea la autoritatea greacă competentă a persoanelor care se stabilesc în Grecia, înscrierea acestora în registrul fiscal, verificarea declarațiilor lor fiscale și acordarea, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții, a unui tratament fiscal avantajos. În plus, un astfel de sistem de control ar putea fi completat de „declarații pe propria răspundere”. Prin urmare, refuzul de a acorda această scutire fiscală persoanelor care nu au încă reședință permanentă în Grecia, dar care cumpără un bun imobil în acest stat membru cu intenția de a se stabili acolo ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului constând în prevenirea oricărei speculații asupra bunurilor imobile în Grecia.

23 Comisia contestă că, în lipsa oricărei informații fiscale privind cumpărătorul, este imposibil să se stabilească, dacă este cazul, existența altor bunuri imobile în Grecia aparținând acestuia, astfel încât dispoziția națională contestată nu poate fi privită în sensul că urmărește să prevină eludarea legii. Comisia susține în această privință că, referitor la persoanele care vin să se stabilească în Grecia, aspectul dacă posedă deja sau nu posedă un bun imobil în Grecia nu este mai dificil de stabilit decât pentru cele care locuiesc deja pe teritoriul național. Întrucât declarația

fiscal? nu poate fi considerat? un mijloc foarte fiabil, nimic nu s?ar opune ca autorit??ile grece?ti s? întreb? cump?r?torii dac? sunt deja proprietari ai unui bun imobil în Grecia. Astfel, Comisia face trimitere la posibilitatea de înscriere în registre adecvate, precum cadastrul întocmit recent, ?i la posibilitatea de a se introduce controale care s? permit? prevenirea abuzurilor.

24 În final, Comisia contest? de asemenea argumentul invocat de Republica Elen?, potrivit c?ruia dreptul Uniunii nu suprim? dreptul legiuitorului na?ional de a subordona anumitor criterii acordarea de facilit??i ?i de avantaje fiscale. În aceast? privin??, Comisia sus?ine c? tratatul nu interzice numai tratamentul discriminatoriu direct, ci ?i, mai general, restric?iile privind libert??ile fundamentale în domeniul fiscalit??ii directe. Articolul 1 alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 ar constitui în mod incontestabil o restric?ie privind libera circula?ie a persoanelor, întrucât aceast? dispozi?ie ar descuraja persoanele care tr?iesc în alte state membre ?i care sunt în majoritate resortisan?i ai acestor state, iar nu resortisan?i greci, s? se stabileasc? în Grecia.

25 Republica Elen? contest? în totalitate pretinsa neîndeplinire a obliga?iilor sus?inând mai întâi c?, de?i este adev?rat c? atât articolul 12 CE, cât ?i articolul 39 CE interzic în mod expres orice discriminare pe motiv de cet??enie sau na?ionalitate, din ansamblul dispozi?iilor adoptate prin diverse interven?ii ale legiuitorului na?ional, precum ?i din excluderea oric?rei cerin?e privind cet??enia greac? din condi?iile de acordare a scutirii fiscale în cauz? rezult? c? voin?a constant? a acestuia a fost întotdeauna în sensul de a acorda aceast? scutire nu numai resortisan?ilor greci, ci, mai general, tuturor persoanelor fizice care au re?edin?a permanent? în Grecia, indiferent de cet??enia lor.

26 În aceast? privin??, Republica Elen? subliniaz? c? o circular? emis? în 1992, ca urmare a unui aviz al Consiliului de Stat, pentru a ajuta administra?ia s? aplice în mod corect Legea 1078/1980 precizeaz? în mod clar c? prevederile contestate ale acesteia din urm? se aplic? de asemenea resortisan?ilor celorlalte state membre, exact în acelea?i condi?ii ca pentru resortisan?ii na?ionali. În plus, potrivit unei decizii ministeriale din 21 iunie 2004, s?ar prevedea c?, pentru a beneficia de scutirea men?ionat?, re?edin?a permanent? ?i activitatea profesional? ale resortisan?ilor Uniunii ar putea fi dovedite prin depunerea de declara?ii fiscale, de adeverin?e ale organismelor de asigur?ri sociale, de contracte de munc?, de documente privind începerea unei activit??i, de contracte de închiriere a locuin?elor etc.

27 În continuare, în ceea ce prive?te principiul general al egalit??ii de tratament între resortisan?ii Uniunii care î?i exercit? dreptul la liber? circula?ie ?i resortisan?ii na?ionali care se afl? într?o situa?ie comparabil?, astfel cum rezult? din articolele 12 CE ?i 18 CE, Republica Elen? î?i exprim? îndoiala cu privire la aspectul dac? restric?iile impuse în materie de scutire fiscal? resortisan?ilor Uniunii trebuie s? fie comparabile cu cele care privesc resortisan?ii na?ionali. Astfel, potrivit acestui stat membru, dreptul Uniunii nu impune în niciun mod ca, pentru îndeplinirea obliga?iei de integrare total? a resortisan?ilor Uniunii în statul membru gazd?, ace?tia s? fie scuti?i de impozit în condi?ii echivalente celor aplicate resortisan?ilor na?ionali. Republica Elen? precizeaz? c?, pentru a beneficia de scutirea de impozit pentru cump?rarea unei prime locuin?e, resortisan?ii na?ionali trebuie s? demonstreze c? sunt îndeplinite mai multe condi?ii ?i s? depun? declara?ii fiscale. Or, dac? s?ar pune în aplicare ra?ionamentul Comisiei, consecin?a ar fi s? se acorde resortisan?ilor altor state membre decât Republica Elen? acela?i avantaj ca cel acordat resortisan?ilor acesteia pe baza unei simple declara?ii, ceea ce nu poate fi corect.

28 În final, în ceea ce prive?te justificarea articolului 1 alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980, Republica Elen? precizeaz? c? aceasta se aplic? numai la cump?rarea unei prime locuin?e ?i, prin urmare, unei categorii foarte restrânse de transferuri care r?spund unei necesit??i de interes general.

29 Pe de alt? parte, potrivit acestui stat membru, dispozi?ia men?ionat? este justificat? de

faptul c? urm?re?te s? faciliteze achizi?ionarea unei locuin?e de c?tre particulari ?i, prin urmare, s? sus?in? familiile. Ea s?ar înscrie în cadrul mai general al politicii sociale a statului, care ?i?ar manifesta astfel solitudinea în privin?a claselor medii ?i inferioare, c?rora le acord? un ajutor pentru locuin??, care ar constitui un avantaj fiscal cu dimensiune social?.

30 În plus, decizia ministerial? din 7 aprilie 2005 ar fi stabilit la un an perioada continu? minim? de reziden?? în Grecia necesar? pentru orice persoan? interesat?. Aceast? condi?ie ar fi propor?ional?, adaptat? ?i necesar?, dat fiind c? este vorba despre o durat? rezonabil?, care permite unui resortisant al Uniunii s? cunoasc? ?ara, s? se adapteze la aceasta ?i la modul de via?? ?i s? studieze pia?a pentru cump?rarea unui bun imobil. Aceast? condi?ie ar constitui o garan?ie c? respectivul cump?r?tor achizi?ioneaz? o prim? locuin?? pentru a o utiliza ?i c? nu urm?re?te s? cumpere imobile în scop lucrativ sau în alt scop. În lipsa unor criterii mai sigure, perioada minim? de reziden?? men?ionat? ar fi fost considerat? oportun? pentru restrângerea fraudei fiscale ?i pentru prevenirea abuzurilor. Pe de alt? parte, ea nu ar fi atât de lung? încât s? pun? în dificultate persoanele care doresc s? se stabileasc? în Grecia sau s? descurajeze proiectele lor de a se stabili în viitor pe teritoriul grec.

31 În aceast? privin??, Republica Elen? respinge consecin?ele formulate de Comisie pe baza faptului c? nu i se impune dobânditorului nicio obliga?ie de a utiliza bunul imobil cump?rat ca re?edin?? permanent? ?i, a?adar, nicio interdic?ie de a?l închiria sau de a?l revinde. În ceea ce prive?te posibilitatea de a revinde bunul, acest stat membru sus?ine c? respectiva afirma?ie a Comisiei este fals? în m?sura în care articolul 1 alineatul 7 din Legea 1078/1980 prevede c? scutirea se acord? cu condi?ia ca imobilul s? r?mân? proprietatea cump?r?torului timp de cel pu?in cinci ani. Legiuitorul na?ional, urmând o abordare realist?, nu ar fi stabilit criterii stricte privind utilizarea primei locuin?e, ?inând cont de faptul c? atât centrul activit??ii economice, cât ?i situa?ia familial? a dobânditorului pot evolua.

32 Republica Elen? consider? de asemenea c? propunerile Comisiei privind mecanisme mai pu?in constrâng?toare care permit atingerea obiectivelor avute în vedere de Legea 1078/1980, ?i anume o obliga?ie de înscriere în registrele municipale sau fiscale ori o obliga?ie privind declara?ia fiscal?, sunt ineficiente. În aceast? privin??, Republica Elen? aminte?te c? resortisan?ii Uniunii care se stabilesc în Grecia nu sunt obliga?i s? se înscrie la prim?rie ?i nici s? ob?in? un cod de înregistrare fiscal? sau s? depun? declara?ii fiscale atât timp cât nu au achizi?ionat un bun imobil. În plus, vânz?rile imobiliare nu ar fi fost înc? integrate în sistemul informatic al cadastrului, punerea în aplicare a acestuia aflându?se înc? într?un stadiu incipient.

33 Republica Elen? concluzioneaz? c? suprimarea criteriului re?edin?ei permanente ar face astfel mult mai dificil controlul condi?iilor impuse pentru a beneficia de scutirea de impozit ?i, eventual, ar avea consecin?a c? dispozi?iile relevante ar fi eludate, în m?sura în care, în lipsa oric?rei informa?ii fiscale referitoare la cump?r?tor, ar fi imposibil s? se verifice dac? acesta posed? sau nu posed? alte imobile în Grecia.

34 De asemenea, Republica Elen? înl?tur? ca inadecvat? propunerea Comisiei constând în a?i solicita o simpl? declara?ie cump?r?torului pentru a se constata dac? nu este deja proprietar al unui bun imobil în Grecia, întrucât o astfel de declara?ie nu ofer? nicio garan?ie administra?iei fiscale.

35 În final, Republica Elen? sus?ine c?, de?i dispozi?iile dreptului Uniunii impun, în cadrul suprim?rii discrimin?rilor pe motiv de cet??enie sau na?ionalitate, restric?ii privind exercitarea competen?ei statelor membre în materie fiscal?, aceste dispozi?ii nu suprim? totu?i competen?a legiuitorului na?ional de a stabili criterii concrete pentru acordarea de avantaje fiscale, în special atunci când scutirile fiscale sunt create în temeiul unor criterii sociale. F?când trimitere la Hot?rârea Comisia/Danemarca, citat? anterior, ?i la Hot?rârea din 27 ianuarie 2000, Graf

(C-190/98, Rec., p. I-493), acest stat membru susține că dispoziții chiar aplicabile în mod nediferențiat care împiedică sau descurajează un resortisant al unui stat membru să își părăsească statul de origine pentru a-și exercita dreptul la liberă circulație nu constituie obstacole în calea acestei libertăți decât dacă subordonează unor condiții accesul lucrătorilor la piața muncii.

36 În memoriul în replică, Comisia menține în totalitate argumentația pe care a prezentat-o în cererea introductivă.

37 În schimb, Republica Elenă apreciază în memoriul în duplică faptul că nu s-a ținut cont de către Comisie de argumentele sale referitoare la dimensiunea socială a dispozițiilor contestate din Legea 1078/1980. Aceasta consideră că acordarea avantajelor sociale, fără reflecție și fără control, tuturor cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație, pe de o parte, ar conduce la o eludare a reglementărilor naționale existente în materie socială și, pe de altă parte, ar face să dispară natura socială a obiectivelor pe care acestea le urmăresc, din moment ce acordarea unor astfel de avantaje s-ar întemeia numai pe faptul că persoanele care și-au exercitat dreptul la liberă circulație au cetățenia Uniunii.

38 Astfel, Republica Elenă, făcând trimitere la Hotărârea din 24 februarie 1994, Roks și alții (C-343/92, Rec., p. I-571), precum și la Hotărârea din 1 februarie 1996, Posthuma-van Damme și Öztürk (C-280/94, Rec., p. I-179), susține că practicile naționale referitoare la punerea în aplicare a unor obiective sociale într-în sfera competenței discreționare pe care statele membre o poartă în definiția politicii lor sociale, în ceea ce privește natura și dimensiunile protecției sociale pe care o pun în aplicare, cu condiția ca acțiunile lor să fie proporționale cu obiectivul urmărit. Prin urmare, Republica Elenă susține că articolul 1 alineatul 1 și alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 nu este contrar dreptului Uniunii și subliniază că obiectivele urmărite prin această dispoziție nu pot fi atinse prin mijloace mai puțin restrictive.

Aprecierii Curții

39 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, deși fiscalitatea directă este de competența statelor membre, acestea trebuie totuși să o exercite cu respectarea dreptului Uniunii (a se vedea printre altele Hotărârea din 4 martie 2004, Comisia/Franța, C-334/02, Rec., p. I-2229, punctul 21, Hotărârea din 18 ianuarie 2007, Comisia/Suedia, C-104/06, Rep., p. I-671, punctul 12, și Hotărârea din 17 ianuarie 2008, Comisia/Germania, C-152/05, Rep., p. I-39, punctul 16).

40 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, astfel cum susține Comisia, articolul 1 alineatul 1 și alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 constituie o restricție privind libertățile de circulație a persoanelor, prevăzute la articolele 18 CE, 39 CE și 43 CE, precum și la articolele 4, 28 și 31 din Acordul privind SEE.

41 Articolul 18 CE, care prevede, în general, dreptul oricărui cetățean al Uniunii la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, își găsește o expresie specifică în articolul 39 CE, în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, și în articolul 43 CE, în ceea ce privește libertatea de stabilire (a se vedea Hotărârea din 26 octombrie 2006, Comisia/Portugalia, C-345/05, Rec., p. I-10633, punctul 13, și Hotărârile citate anterior Comisia/Suedia, punctul 15, și Comisia/Germania, punctul 18).

42 Prin urmare, trebuie să se examineze, în primul rând, dacă articolele 39 CE și 43 CE se opun unei reglementări naționale precum cea reprezentată de articolul 1 alineatul 1 și alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980.

43 Ansamblul dispozițiilor tratatului referitoare la libera circulație a persoanelor urmărește facilitarea exercitării de activități profesionale de orice natură de către resortisanții Uniunii pe întreg teritoriul acesteia și se opune măsurilor care i-ar putea defavoriza atunci când doresc să exercite o activitate economică pe teritoriul unui alt stat membru (a se vedea Hotărârile citate anterior Comisia/Danemarca, punctul 34 și jurisprudența citată, Comisia/Portugalia, punctul 15, Comisia/Suedia, punctul 17, precum și Comisia/Germania, punctul 21).

44 În speță, Republica Elenă susține că dispozițiile în litigiu exclud, în ceea ce privește condițiile de acordare a scutirii de impozit, orice cerință referitoare la cetățenia greacă, singura condiție necesară fiind cea a reședinței permanente în Grecia.

45 În această privință, este suficient să se amintească faptul că rezultatul dintr-o jurisprudență constantă a Curții că normele privind egalitatea de tratament interzic nu numai discriminările evidente, întemeiate pe naționalitate sau cetățenie, ci și orice forme disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc, în fapt, la același rezultat (a se vedea în special Hotărârea din 12 februarie 1974, Sotgiu, 152/73, Rec., p. 153, punctul 11, Hotărârea Commerzbank, citată anterior, punctul 14, și Hotărârea din 1 octombrie 2009, Gottwald, C-103/08, Rep., p. I-9117, punctul 27).

46 Această situație se regăsește în special în cazul măsurii care prevede o distincție bazată pe criteriul domiciliului sau al reședinței, în sensul că acest criteriu riscă să acționeze în principal în defavoarea resortisanților altor state membre în măsură în care persoanele care nu au domiciliul pe teritoriul național, precum nerezidenții, sunt cel mai adesea străini (a se vedea în special Hotărârea din 29 aprilie 1999, Ciola, C-224/97, Rec., p. I-2517, punctul 14, Hotărârea din 16 ianuarie 2003, Comisia/Italia, C-388/01, Rec., p. I-721, punctul 14, și Hotărârea Gottwald, citată anterior, punctul 28).

47 Or, în speță, articolul 1 alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 se întemeiază tocmai pe acest tip de criteriu, dat fiind că această dispoziție rezervă beneficiul scutirii de impozit numai persoanelor cu reședință permanentă în Grecia. În această privință, trebuie să se arate că, deși se aplică indiferent de cetățenia dobânditorului bunului imobil, criteriul reședinței pe teritoriul național pentru a beneficia de scutirea de impozit riscă să se aplice în special în detrimentul persoanelor care nu sunt resortisanți greci. Astfel, cel mai adesea acestea sunt persoanele care își vor fi stabilit reședința în afara teritoriului grec.

48 Prin urmare, dispoziția menționată dezavantajează persoanele nerezidente în Grecia și care cumpără o primă locuință pentru o viitoare stabilire în acest stat membru, în măsură în care nu permite acestor persoane să beneficieze de respectiva scutire de impozit datorată la cumpărarea unei prime locuințe, în timp ce persoanele care locuiesc deja în Grecia și care cumpără aici o primă locuință pot să beneficieze de această scutire.

49 În aceste condiții, dispoziția susmenționată are un efect disuasiv în privința persoanelor nerezidente în Grecia și care, în temeiul dreptului la liberă circulație care decurge din articolele 39 CE și 43 CE, doresc să achiziționeze o primă locuință în acest stat membru.

50 Rezultatul este, rezervând beneficiul scutirii de impozitul perceput la cumpărarea unei prime locuințe persoanelor care au reședință permanentă în Grecia, articolul 1 alineatul 1 și alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 poate constitui un obstacol în calea liberei circulații a lucrătorilor și a libertății de stabilire, astfel cum sunt garantate de articolele 39 CE și, respectiv, 43 CE.

51 Cu toate acestea, rezultatul dintr-o jurisprudență consacrată că măsurile naționale

susceptibile să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de tratat pot fi totuși admise, cu condiția ca ele să urmărească un obiectiv de interes general, să fie în măsură să asigure realizarea acestuia și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit (a se vedea în special Hotărârile citate anterior Comisia/Portugalia, punctul 24, Comisia/Suedia, punctul 25, și Comisia/Germania, punctul 26).

52 În această privință, Republica Elenă susține că această condiție a reședinței permanente este justificată în special de obiectivele constând, pe de o parte, în facilitarea achiziționării unei prime locuințe de către particulari, precum și în prevenirea oricărei speculații imobiliare și, pe de altă parte, în restrângerea fraudei fiscale și în prevenirea abuzurilor. În plus, o astfel de condiție s-ar înscrie în cadrul mai general al politicii sociale a statului membru vizat, în raport cu care practicile naționale referitoare la punerea în aplicare a unor obiective sociale intră în sfera competenței discreționare pe care statele membre o poartă în definirea politicii lor sociale, în ceea ce privește natura și dimensiunile protecției sociale pe care o pun în aplicare, cu condiția ca acțiunile lor să fie proporționale cu obiectivul urmărit.

53 Presupunând că pot fi invocate astfel de argumente pentru a justifica obstacolul în calea libertății de circulație a persoanelor, trebuie să se constate că această condiție a reședinței pe teritoriul grec impusă prin articolul 1 alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 nu permite, în orice caz, atingerea obiectivelor pe care aceasta pretinde că le urmărește și, în plus, depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

54 Astfel, în primul rând, în ceea ce privește caracterul adecvat al reglementării naționale în cauză, deși dispoziția menționată urmărește evitarea situației în care cumpărătorul unui bun imobil obține un profit și, prin urmare, favorizarea prevenirii oricărei speculații, trebuie să se constate că această dispoziție impune o condiție care nu permite atingerea obiectivului urmărit în măsura în care Legea 1078/1980 nu prevede obligația cumpărătorului unui bun imobil de a utiliza ca locuință permanentă și nici nu îi interzice să îl închirieze. În lipsa unei astfel de obligații, argumentul Republicii Elene referitor la lupta împotriva speculei nu poate fi acceptat.

55 Această constatare este valabilă de asemenea în privința argumentului întemeiat pe politica socială, invocat în mod expres de Republica Elenă, întemeiat pe necesitatea de a susține familiile ale căror venituri sunt de nivel scăzut sau mediu. Dat fiind că nu există o obligație precum cea menționată la punctul precedent, nu rezultă că Legea 1078/1980 este aptă să garanteze realizarea obiectivului menționat în măsura în care avantajul fiscal acordat la cumpărarea unei prime locuințe este conferit tuturor persoanelor care îndeplinesc condiția de reședință indiferent de apartenența lor la clasele medii și inferioare. În aceste condiții, nu se poate prezuma că acordarea neselectivă a acestui avantaj fiscal îndeplinește pretinsul obiectiv sociopolitic al Legii 1078/1980. Pe de altă parte, Republica Elenă nu a demonstrat că scutirea de impozit la cumpărarea unei prime locuințe constituie un avantaj fiscal cu dimensiune socială care nu vizează decât persoanele aparținând claselor sociale celor mai defavorizate.

56 În al doilea rând, în ceea ce privește aprecierea care trebuie formulată în legătură cu caracterul necesar al reglementării în cauză, trebuie să se constate că argumentele invocate de Republica Elenă, întemeiate pe obiectivul care urmărește restrângerea fraudei fiscale și evitarea abuzurilor care constau în eludarea obiectivului scutirii, de exemplu, solicitând beneficiul acesteia pentru cumpărarea mai multor bunuri imobile, nu sunt de natură să demonstreze că dispozițiile în litigiu sunt necesare pentru atingerea acestui obiectiv. În schimb, acesta poate la fel de bine să fie atins în cazul în care cumpărătorii nu au reședință permanentă pe teritoriul național.

57 Astfel, după cum în mod întemeiat susține Comisia, există mecanisme mai puțin constrângătoare care permit autorităților grecești să se asigure că un cumpărător al unui bun imobil respectă toate condițiile necesare pentru a beneficia de scutirea de impozit, verificând în

special c? nu este proprietar al unui alt bun imobil în Grecia, cum ar fi înscrierea în registrul fiscal sau în cadastru, solicitarea de declara?ii fiscale sau privind locuin?a ori punerea în aplicare a unor controale efectuate de autorit?ile fiscale, completate de declara?ii sub jur?mânt ale cump?r?torilor, ace?tia r?spunzând penal pentru con?inutul ?i pentru exactitatea declara?iilor lor.

58 Rezult? c? o reglementare na?ional? precum cea prev?zută la articolul 1 alineatul 1 ?i alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980 dep??e?te ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urm?rit.

59 Având în vedere aceste considera?ii, trebuie s? se constate c? aceast? condi?ie a re?edin?ei permanente prev?zută la articolul 1 alineatul 1 ?i alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980, pe de o parte, nu este de natur? s? justifice obiectivele constând în facilitarea achizi?ion?rii unei prime locuin?e, în prevenirea oric?rei specula?ii imobiliare ?i în sus?inerea familiilor ale c?ror venituri sunt de nivel sc?zut sau mediu ?i, pe de alt? parte, nu este necesar? pentru a restrânge fraudarea fiscal? ?i pentru a evita abuzurile constând în eludarea obiectivului scutirii, astfel încât trebuie s? se concluzioneze c? o asemenea condi?ie este contrar? articolelor 39 CE ?i 43 CE.

60 În al doilea rând, în ceea ce prive?te persoanele nerezidente în Grecia ?i care nu exercit? aici o activitate economic?, se impune aceea?i concluzie din identitate de motive în leg?tur? cu obiec?ia întemeiat? pe articolul 18 CE (a se vedea Hot?rârea din 5 iulie 2007, Comisia/Belgia, C?522/04, Rep., p. I?5701, punctul 72, ?i Hot?rârea Comisia/Germania, citat? anterior, punctul 30).

61 De asemenea, Comisia sus?ine c?, din cauza existen?ei dispozi?iilor men?ionate, Republica Elen? nu ?i?a îndeplinit obliga?iile care îi revin în temeiul articolelor 28 ?i 31 din Acordul privind SEE, referitoare la libertatea de circula?ie a lucr?torilor ?i, respectiv, la libertatea de stabilire.

62 În aceast? privin??, trebuie s? se sublinieze c? normele care interzic restric?iile privind libertatea de circula?ie ?i libertatea de stabilire prev?zute la articolele 28 ?i 31 din Acordul privind SEE sunt identice cu cele prev?zute la articolele 39 CE ?i 43 CE.

63 Prin urmare, prin scutirea de impozit, în temeiul articolului 1 alineatul 1 ?i alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980, numai a persoanelor cu re?edin?a permanent? pe teritoriul na?ional, în timp ce nereziden?ii care au inten?ia de a se stabili pe acest teritoriu în viitor nu sunt scuti?i de acest impozit, Republica Elen? nu ?i?a îndeplinit obliga?iile care îi revin potrivit articolelor 18 CE, 39 CE ?i 43 CE, precum ?i articolelor 28 ?i 31 din Acordul privind SEE.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe discriminarea pe motiv de cet??enie sau na?ionalitate

Argumentele p?r?ilor

64 Comisia sus?ine c? articolul 1 alineatul 3 al doilea paragraf din Legea 1078/1980 creeaz? o discriminare explicit? pe motiv de cet??enie, întrucât numai resortisan?ii greci ?i persoanele de origine greac? pot beneficia de scutirea de impozit, chiar dac? nu îndeplinesc condi?ia general? referitoare la re?edin?a permanent? în Grecia. O astfel de scutire nu ar fi în niciun caz recunoscut? pentru resortisan?ii altor state membre decât Republica Elen?.

65 Conform principiului general enun?at la articolul 12 primul paragraf CE, orice distinc?ie pe motiv de cet??enie sau na?ionalitate care reprezint? un tratament discriminatoriu în favoarea resortisan?ilor greci ?i în detrimentul resortisan?ilor celorlalte state membre ar fi interzis? în mod expres. Resortisan?ii celorlalte state membre care doresc s? achizi?ioneze o prim? locuin?? în

Grecia ar trebui astfel să achite un impozit care nu se aplică achizițiilor efectuate de resortisanții greci, ceea ce ar face achiziționarea unei prime locuințe în Grecia mai puțin atractivă pentru străini și ar constitui, prin urmare, un obstacol în calea liberei stabiliri a acestora în respectivul stat membru.

66 Republica Elenă susține că statutul de cetățean grec sau de persoană de origine greacă drept motiv de exceptare de la îndeplinirea condițiilor reședinței permanente în Grecia confirmă că, pentru a beneficia de scutirea de impozit, condiția esențială este locul reședinței permanente, care constituie criteriul cel mai obiectiv și adecvat posibil. Dispoziția în litigiu a fost introdusă în Legea 1078/1980 în urma suprimării scutirii fiscale aplicabile la importul de valută și are ca obiect facilitarea achiziționării unei locuințe de persoanele de origine greacă sau de cetățenii greci care au emigrat, precum și încurajarea întoarcerii lor în Grecia. Dat fiind că Republica Elenă face parte dintre statele care au suferit o importantă scădere a populației din cauza unei emigrații masive spre străinătate, s-a considerat oportun să se acorde facilități, prin intermediul unor scutiri fiscale, pentru a stimula resortisanții greci stabiliți în străinătate să revină în Grecia. Această excepție specifică și punctuală servește unor obiective evidente de politică socială pentru menținerea legăturilor existente între grecii stabiliți în afara teritoriului național și statul lor de origine. Ținând cont în special de dimensiunea socială a dispoziției în litigiu și de obiectivul urmărit prin aceasta, restricția criticată de Comisie nu depășește limitele a ceea ce este proporțional și acceptabil.

Aprecierea Curții

67 În ceea ce privește al doilea motiv al Comisiei, întemeiat pe faptul că scutirea de impozit nu se acordă decât resortisanților greci sau persoanelor de origine greacă, trebuie să se constate că articolul 1 alineatul 3 al doilea paragraf din Legea 1078/1980 operează o distincție având la bază criteriul cetățeniei.

68 Este suficient să se amintească în această privință că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, principiul nediscriminării, fie că se întemeiază pe articolul 12 CE, fie pe articolul 39 CE sau 43 CE, impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod. Un astfel de tratament nu ar putea fi justificat decât dacă s-ar întemeia pe considerații obiective, independente de cetățenia persoanelor vizate și proporționale cu obiectivul legitim urmărit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 2008, Wood, C-164/07, Rep., p. I-4143, punctul 13, și Hotărârea din 16 decembrie 2008, Huber, C-524/06, Rep., p. I-9705, punctul 75).

69 În speță, trebuie să se constate că resortisanții greci și cei ai altor state membre decât Republica Elenă care au intenția să se stabilească în Grecia se află, în ceea ce privește achiziționarea unei prime locuințe în acest stat membru, într-o situație comparabilă. Or, în temeiul articolului 1 alineatul 3 al doilea paragraf din Legea 1078/1980, singurul element care poate opera o distincție între situația resortisanților greci sau de origine greacă și cea a resortisanților care nu sunt greci, în privința dreptului lor de a fi scutiți de impozit, este cetățenia. Astfel, numai resortisanții greci sau persoanele de origine greacă beneficiază de scutirea menționată. Așadar, acest tratament diferit, întemeiat în mod explicit și exclusiv pe cetățenie, constituie o discriminare directă.

70 Republica Elenă susține că distincția menționată este justificată în speță în special prin obiectivele care urmăresc, pe de o parte, facilitarea achiziționării unei locuințe de emigranții greci și de persoanele de origine greacă, precum și încurajarea întoarcerii lor, dat fiind că acest stat membru a suferit o importantă scădere a populației din cauza unei emigrații masive spre străinătate. Pe de altă parte, scutirea prevăzută de dispoziția menționată ar fi de asemenea justificată prin motive de politică socială, în sensul că ar viza menținerea legăturilor dintre grecii

emigra?ii ?i statul lor de origine.

71 Cu toate acestea, astfel de considera?ii nu sunt de natur? s? stabileasc? existen?a unor împrejur?ri obiective, independente de cet?enia persoanelor vizate, care pot justifica o discriminare precum cea care rezult? din scutirea prev?zută la articolul 1 alineatul 3 al doilea paragraf din Legea 1078/1980, în m?sura în care se întemeiaz? pe îns?ii cet?enia persoanelor vizate.

72 Rezult? c? diferen?a de tratament operat? între resortisan?ii greci sau persoanele de origine greac? ?i cet?enii Uniunii care nu sunt resortisan?i ai Republicii Elene, în m?sura în care articolul 1 alineatul 3 al doilea paragraf din Legea 1078/1980 îi exclude pe ace?tia din urm? de la beneficiul scutirii prev?zute de această dispozi?ie, constituie o discriminare interzis? de articolul 12 primul paragraf CE ?i de articolele 39 CE ?i 43 CE.

73 De asemenea, Comisia sus?ine c?, din cauza existen?ei dispozi?iei men?ionate, Republica Elen? nu ?i?a îndeplinit nici obliga?iile care îi revin în temeiul articolelor 4, 28 ?i 31 din Acordul privind SEE, referitoare la interzicerea discrimin?rii pe motiv de cet?enie, la libertatea de circula?ie a lucr?torilor ?i, respectiv, la libertatea de stabilire.

74 În această privin?ă, trebuie s? se arate c? interzicerea discrimin?rii pe motiv de cet?enie, prev?zută la articolul 4 din Acordul privind SEE, precum ?i normele care interzic restric?iile privind libertatea de circula?ie ?i libertatea de stabilire prev?zute la articolele 28 ?i 31 din acordul men?ionat sunt identice cu cele prev?zute la articolele 12 CE, 39 CE ?i, respectiv, 43 CE.

75 Prin urmare, trebuie s? se constate c?, prin scutirea de impozit, în anumite condi?ii, numai a resortisan?ilor greci sau a persoanelor de origine greac? la achizi?ionarea unei prime locuin?e pe teritoriul na?ional, Republica Elen? nu ?i?a îndeplinit obliga?iile care îi revin potrivit articolelor 12 CE, 39 CE ?i 43 CE, precum ?i articolelor 4, 28 ?i 31 din Acordul privind SEE.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

76 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedur?, partea care cade în preten?ii este obligat?, la cerere, la plata cheltuielilor de judecat?. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecat?, iar Republica Elen? a c?zut în preten?ii, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecat?.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declar? ?i hot?r?te:

1) Republica Elen?:

– prin scutirea de impozitul pe transferul bunurilor imobile, în temeiul articolului 1 alineatul 1 ?i alineatul 3 primul paragraf din Legea 1078/1980, numai a persoanelor cu re?edin?a permanent? pe teritoriul na?ional, în timp ce nereziden?ii care au inten?ia de a se stabili pe acest teritoriu în viitor nu sunt scuti?i de acest impozit, ?i

– prin scutirea de acela?i impozit, în anumite condi?ii, numai a resortisan?ilor greci sau a persoanelor de origine greac? la achizi?ionarea unei prime locuin?e pe teritoriul na?ional,

nu ?i?a îndeplinit obliga?iile care îi revin potrivit articolelor 12 CE, 18 CE, 39 CE ?i 43 CE, precum ?i articolelor 4, 28 ?i 31 din Acordul privind Spa?iul Economic European din 2 mai 1992.

2) **Oblig? Republica Elen? la plata cheltuielilor de judecat?.**

Semn?turi

* Limba de procedur?: greaca.